

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.6.30.
COM(2010) 367 végleges

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, AZ EURÓPAI
TANÁCSNAK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKNAK, AZ
EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK
BIZOTTSÁGÁNAK**

**A gazdaságpolitikai koordináció erősítése a stabilitás, a növekedés és a
munkahelyteremtés érdekében –
az európai uniós gazdasági irányítás megszilárdításának eszközei**

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, AZ EURÓPAI TANÁCSNAK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANKNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

A gazdaságpolitikai koordináció erősítése a stabilitás, a növekedés és a munkahelyteremtés érdekében – az európai uniós gazdasági irányítás megszilárdításának eszközei

Európa számára számos tanulsággal szolgált a közelmúlt pénzügyi és gazdasági válsága. Ma már egyértelmű számunkra, hogy egy magas fokon integrálódott Unióban és még inkább egy monetáris unióban gazdaságaink és sikereink összefonódnak. Bár az EU-nak számos eszköze van a gazdaságpolitikák összehangolásához, a válság rávilágított, hogy ezek kihasználása nem volt teljes mértékű, és a jelenlegi irányítási rendszernek vannak hiányosságai. Széles politikai konszenzus alakult ki arról, hogy ezen változtatni kell, és az Uniót szélesebb körű és hatékonyabb szakpolitikai eszközökkel kell felszerelni annak érdekében, hogy biztosítható legyen a jövőbeli jólét és a lakosság életszínvonala.

Az EU határozott, átfogó és következetes intézkedéseket tett a válság leküzdésére, és levonta a megfelelő következtetéseket a jövőre nézve. Az európai gazdaságélénkítési terv 2008-as elindítása hozzájárult a gazdaságaink hanyatlása miatti sokk tompításához. Összehangolt támogatást kaptak azok az uniós tagállamok, amelyeknek erre szükségük volt, és ez segítette megóvni a gazdasági és monetáris unió stabilitását. Az Unión belül és azon kívül jelenleg is folynak tárgyalások egy sor olyan intézkedésről, amelyek célja a pénzügyi rendszer felügyeletének és szabályozásának megerősítése. Most, hogy életbe lépett az Európa 2020 stratégia, számos kezdeményezésre kerül még sor, amelyek célja, hogy felszabadítsák az EU potenciálját a növekedés és a munkahelyteremtés élénkítése érdekében.

Az Uniónak jól meghatározott szakpolitikai megközelítésre van szüksége, amely támogatja a gazdaságélénkítést, az államháztartásokat újra szilárd alapra helyezi, és aktívan támogatja a fenntartható növekedést és a munkahelyteremtést. Ezt a politikai jövőképet vázolja fel az Európa 2020 stratégia, amelyet az Európai Tanács most fogadott el. Minden olyan lényeges eszközt össze kell gyűjteni, amely biztosítja, hogy a jövőbeni szakpolitikai döntések következetesek legyenek, e célokat szolgálják, és elfogadásuk esetén végrehajtásra és érvényesítésre kerüljenek. Gazdaságpolitikáinak fokozottabb összehangolása révén az EU új és fenntartható növekedési programot nyújthat polgárai számára.

Ezzel összefüggésben e közlemény célja a következő:

- A gazdaságpolitikai koordináció megerősítéséről szóló május 12-i bizottsági közleményben felvázolt fokozottabb gazdaságpolitikai koordinációra és felügyeletre vonatkozó javaslatok konkrét előterjesztésekké való alakítása a következők révén: i. az egyensúlytalanságok kezelése erősebb makrogazdasági felügyelettel, többek között riasztási és szankcionálási mechanizmusokkal; ii. tagállami költségvetési keretek erősítése a nemzeti költségvetési keretekre vonatkozó minimumkövetelmények meghatározásával és az éves költségvetés-tervezéstől a többéves tervezés felé való elmozdulással; iii. a Stabilitási és Növekedési Paktum erősítése, különösen az adósság alakulásának dinamizmusára és a hiányra való összpontosítással.

- Hatékony érvényesítési mechanizmusok meghatározása annak biztosításához, hogy a tagállamok az általuk egyeztetett uniós keretnek megfelelően járjanak el. Amennyiben a tagállamok gazdaságának alakulása az Unió általános fejlődésére nézve jelent kockázatot, számos preventív és korrekciós intézkedés javaslatára kerül sor, beleértve a kötelezettségzegés esetén alkalmazandó szankciók sorát is.
- Egy ún. európai szemeszter létrehozása a szakpolitikai koordinációhoz, valamint annak az eljárásnak és ütemezésnek a tisztázása, amely az európai hozzájárulást biztosítja a tagállami szakpolitikai döntésekhez, és hatékonyabb előzetes szakpolitikai koordinációhoz vezet. Ez a strukturális reformokra és az Európa 2020 stratégia növekedést erősítő elemeire is vonatkozik.

Az e közleményben előterjesztett javaslatok mindegyike elfogadható a Lisszaboni Szerződés értelmében. A javaslatok mind a 27 tagállamnak szólnak, bár némely elem csak az euroövezeti tagállamokra vonatkozik. Céljuk egyszerre összehangolni a Stabilitási és Növekedési Paktum és az Európa 2020 stratégia szerinti országspecifikus nyomon követést, és biztosítani, hogy az Európa 2020 stratégia céljainak tematikus nyomon követése szilárd gazdasági és költségvetési szakpolitikákon nyugodjon. Az említett javaslatok továbbfejlesztik a 2010. május 12-i bizottsági közleményben¹ foglalt szakpolitikai ötleteket, és az Európai Tanács 2010. júniusi 17-i ülésén elfogadott iránymutatásokon alapulnak, tükrözve a gazdasági irányítással foglalkozó munkacsoport által eddig tett előrehaladást. Válaszolnak az Európai Tanácsnak a munkacsoporthoz és a Bizottsághoz intézett felhívására, amely az iránymutatások továbbfejlesztésére és azok működőképessé tételére irányul.

A javaslatok ezen összetétele uniós és tagállami szinten is erősíti a szakpolitika és a döntéshozatali eljárás megfelelő szintű minőségébe vetett bizalmat, és lehetővé teszi a korai figyelmeztetést, amennyiben a tagállamok helyzete rosszra fordul. Ez valamennyi tagállam számára lehetővé teszi, hogy maximalizálja az Unióhoz tartozás pozitív szinergiáit. Mindez nagyobb fokú átláthatóságot eredményez, és a kollektívabb eljárás révén fokozza a kölcsönös bizalmat. Minimalizálja a káros hatások nemkívánatos továbbgyűrűzését is abban az esetben, ha a tagállamok nem tartják magukat a megegyezés szerinti korlátokhoz, és végül szankcionálja azon tagállamokat, amelyek nem fenntartható nemzeti fellépések révén veszélyeztetik a közjót. A Stabilitási és Növekedési Paktum és az Európa 2020 stratégia eljárásainak összehangolása révén az EU a szükséges konszolidációs intézkedésekre úgy tekinthet, mint a hosszabb távú növekedési stratégiájának alapvetően fontos intézkedéseire, amelyek a jövőre nézve intelligensebb, fenntarthatóbb és inkluzívabb EU-t hoznak létre.

1. ÁTFOGÓBB MAKROGAZDASÁGI FELÜGYELET

Az EU-nak az országok erősebb makrogazdasági felügyeletére van szüksége, amely integrálja az összes releváns szakpolitikai területet. A makrogazdasági egyensúlytalanságokat a költségvetési politikával és a növekedést előmozdító strukturális reformokkal együtt kell szemlélni. A cél a makrogazdasági stabilitás biztosítása, a káros egyensúlyhiány kialakulásának megakadályozása és olyan átfogó makrogazdasági keretfeltételek kialakítása, amelyek lehetővé teszik a tartós és dinamikus növekedést.

1.1. A makrogazdasági egyensúlytalanságok felügyelete

---

¹ COM(2010) 250 a gazdaságpolitikai koordináció megerősítéséről.

A jelentős makrogazdasági egyensúlytalanságok – többek között a versenyképesség tendenciái terén mutatkozó kiemelkedő és tartós eltérések – megjelenése nagyon veszélyesnek bizonyult az EU-ra és különösen az euróra nézve a válság kitörése idején. Ezért valamennyi tagállamban szükség van a káros makrogazdasági egyensúlytalanságok és kiigazításuk felügyeletének strukturált, új mechanizmusára. A Bizottság – kétlépcsős megközelítést követve – olyan mechanizmust javasol, amely az alábbiakat tartalmazza:

- egy **prevenációs ágat**, a makrogazdasági egyensúlytalanságok kockázatának rendszeres (éves) értékelésével, beleértve egy **riasztási mechanizmust**,
- egy **korrekciós ágat**, amelynek célja káros makrogazdasági egyensúlyhiány esetén **korrekciós intézkedések** végrehajtásának érvényesítése.

Prevenációs ág: riasztási rendszer

Az Európa 2020 stratégia szerinti makroszerkezeti országfelügyelet keretében a Bizottság országonként értékelné a makroszerkezeti hiányosságokat, a romló versenyképességet és a kialakuló makrogazdasági egyensúlytalanságokat, figyelembe véve főként az euroövezeten belül jelentkező gazdasági és pénzügyi összefonódásokat.

A riasztási mechanizmus alapja egy olyan eredménytábla, amely a külső és belső egyensúlyhiányt feltáró mutatók rendszeréből áll, és ehhez minőségi szakértői elemzés kapcsolódna. A mutatók használata fontos iránymutatást jelentene, de nem lenne mechanikus kapcsolat az eredmények és az azokat követő szakpolitikai válasz között.

Azon országok esetében, amelyek jelentős kockázatokkal néznek szembe, mélyreható országelemzést kell végezni. Azokra az országokra vonatkozóan, ahol kialakuló kockázatokat erősítenek meg, a Bizottság javaslatokat tesz majd országspecifikus tanácsai ajánlásokra a káros makrogazdasági egyensúlytalanságok kezelése érdekében. A Bizottság korai figyelmeztetést is kibocsáthat közvetlenül az adott tagállamnak.

A tagállam(ok)ban azonosított egyensúlytalanságok jellegétől függően az ajánlások a makrogazdasági szakpolitikákra, a bérekre és a munkaerőpiacokra, valamint a termékek és szolgáltatások piacainak működésére és a makroprudenciális szakpolitikákra vonatkozó szakpolitikai kérdések széles körével foglalkozhatnak. Ezek beépülnek az országspecifikus ajánlások azon csomagjába, amelyre vonatkozóan a Bizottság évente tesz javaslatot, együtt a strukturális reformok tematikus felügyelete keretében kiadott ajánlásokkal, az alábbiakban leírtak szerint.

Ez a mechanizmus az Európa 2020 stratégiában előrevetített fokozott (nem költségvetési) makrogazdasági országfelügyelet központi része lesz. A Stabilitási és Növekedési Paktum szerinti költségvetési felügyelethez hasonlóan az országfelügyelet célja is a növekedéshez és munkahelytereméshez vezető stabil makrogazdasági környezetről való gondoskodás, a tagállamok, különösen az euroövezeti tagállamok gazdaságai közötti kölcsönös függőség teljes mértékű figyelembe vétele mellett. Mindez következetességet biztosít az Európa 2020 stratégián belül főként azáltal, hogy beazonosítja azon makroszintű/költségvetési korlátokat, amelyeket a tagállamoknak a strukturális reformok végrehajtása, valamint az Európa 2020 stratégia növekedést erősítő szakpolitikáiba való beruházás során figyelembe kell venniük.

A Bizottság kifejezetten komoly esetekben javaslatot tenne annak megállapítására, hogy az adott tagállamban “túlzott egyensúlyhiány” áll fenn. Ez működésbe léptetné a

mechanizmusnak az alábbiakban részletezett „korrekciós ágát”. Ilyen esetben a Bizottság korai figyelmeztetést is kibocsáthat közvetlenül az adott tagállamnak.

A makrogazdasági egyensúlytalanságok riasztási mechanizmusának fő jellemzői

A **riasztási mechanizmus** lehetővé teszi azon tagállamok beazonosítását, amelyek esetében a makrogazdasági egyensúlytalanságok szintje problémás lehet, és további mélyreható, országspecifikus elemzés szükséges.

A riasztási mechanizmus mutatók eredménytáblájából áll, amelyet minőségi elemzés egészít ki. Ezek a mutatók kiterjednek a külső egyenlegre és az árak vagy költségek versenyképességére, valamint belső mutatókra. A belső mutatók használatát az indokolja, hogy a külső egyensúlyhiánynak szükségszerűen belső megfelelője is van. Az eredménytábla részét például olyan mutatók alkotják, mint a folyó fizetési mérleg, a nettó külföldi eszközpozíciók, a fajlagos munkaerőköltségeken és egy GDP-deflátoron alapuló effektív reálárfolyam, a lakóingatlanok reálárának emelkedése, az államadósság, valamint a magánszektorbeli hitel GDP-hez viszonyított aránya.

Minden egyes mutatóra vonatkozóan megállapításra és bejelentésre kerül a riasztási küszöb. A küszöbök számítása egyszerű és átlátható statisztikai koncepció alapján történhet. Egy lehetséges módszer szerint ez történhet az egyes változók statisztikai (országokénti és időbeli) megoszlásának 75 %-os és 25 %-os szintjének meghatározásával, amely alatt vagy fölött további elemzés válik indokolttá. Azonban fontos észben tartani, hogy az egyes változókra létrehozott abszolút küszöbszinteknek csak korlátozott gazdasági jelentésük van, és azokat gazdasági érveléssel kell kiegészíteni, mivel az országok gazdasági körülményeinek függvényében a megfelelő szintek eltérőek lehetnek.

Indokoltnak tűnik az eredménytábla differenciálása az euroövezeti és az euroövezeten kívüli tagállamok tekintetében. Az árfolyamrendszerekben és az alapvető gazdasági jellemzőkben mutatkozó különbségek miatt néhány gazdasági változó igen eltérően viselkedik az euroövezeten belül és azon kívül. Ez alátámasztja azt, hogy az euroövezeti és az euroövezeten kívüli tagállamokra vonatkozóan eltérő riasztási küszöbök érvényesüljenek. Továbbá, mivel a monetáris unióban belül nincsenek nominális átváltási árfolyamok, az euroövezeten belül szükség van az effektív reálárfolyam alakulásának külön elemzésére.

Korrekción intézkedés

Az egyensúlytalanságok felügyeletére vonatkozó keret részét képezné egy **érvényesítési mechanizmus**. A jelentős kockázatokat mutató tagállam esetében a Tanács a Bizottság ajánlása alapján megállapítaná a „túlzott egyensúlyhiány” fennállását. Figyelembevételre kerülnének az Európai Rendszerkockázati Testület által a makropénzügyi stabilitással kapcsolatban kibocsátott kockázati figyelmeztetések és/vagy ajánlások.

A „túlzott egyensúlyhiánnyal” rendelkező tagállamot szigorúbb felügyeletnek vetnék alá. A Tanács **szakpolitikai ajánlásokat** bocsátana ki (az EUMSZ. 121. cikkének (4) bekezdése és 136. cikke alapján az euroövezeti tagállamok esetében), és a tagállamnak rendszeres időközönként (pl. a tanácsi ajánlást követő hat hónapon belül, és azután negyedéves alapon) jelentést kellene tennie az ECOFIN Tanács és az eurocsoport felé az ajánlásban foglalt reformok végrehajtása terén elért előrehaladásról.

Ez a mechanizmus mindegyik tagállamra vonatkozna. Csakúgy, mint az EU költségvetési kerete esetében, amely szintén minden tagállamra vonatkozik, szigorúbb szabályok vonatkoznának az euroövezeti tagállamokra. Figyelembe véve az euroövezeten belüli jelentős gazdasági és pénzügyi egymásrataltságot, valamint annak a közös valutára mért hatását,

konkrét érvényesítési mechanizmus képzelhető el azon euroövezeti tagállamokra vonatkozóan, amelyek ismétlődően nem tartják be az azon káros makrogazdasági egyensúlytalanságok kezelésére vonatkozó ajánlásokat, amelyek a gazdasági és monetáris unió megfelelő működését veszélyeztethetik.

Az egyensúlytalanságok felügyelete kapcsán kibocsátott ajánlások nem kielégítő betartása súlyosbító tényezőnek számítana a Stabilitási és Növekedési Paktum szerinti költségvetési értékelés során.

A Bizottság szeptember végére hivatalos javaslatokat terjeszt elő arra a másodlagos jogszabályra vonatkozóan, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 121. és 136. cikke alapján létrehozza a **túlzott egyensúlyhiány** kezeléséhez kapcsolódó keretet. Az említett javaslatok meghatározzák a riasztási mechanizmus szerepét, a Bizottság, a tagállamok és a Tanács szerepét és kötelezettségeit, az ajánlások elfogadására vonatkozó eljárást, a szabályokat és eljárásokat, valamint az euroövezeti tagállamokra vonatkozó érvényesítési mechanizmusokat.

1.2. A strukturális reformok tematikus felügyelete

Gazdaságaiknak a fenntartható növekedés pályájára való visszaállításához, valamint versenyképességük növeléséhez a tagállamoknak a makrogazdasági stabilitás helyreállítására és rendezett államháztartásra van szükségük. Ezzel egy időben erőfeszítéseiket az Európa 2020 stratégiában foglalt célkitűzések teljesítésére, valamint az Európai Tanács által elfogadott öt kiemelt cél elérésére kell összpontosítaniuk. Az államháztartások szűk mozgásterét tekintve elengedhetetlen a szakpolitikai tervezés és végrehajtás integrált megközelítése. A tematikus felügyelet kulcsfontosságú elemét képezi azon szűk keresztmetszetek beazonosítása, amelyek meggátolják vagy késleltetik az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek teljesítését.

Ezért a strukturális reformok tematikus felügyeletét kettős célkitűzés jellemzi:

- i. Az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek, és főként az öt kiemelt cél² elérésének előmozdítása. Mindez magában foglalja a foglalkoztatás, a társadalmi összetartozás, a kutatás és innováció, az oktatás, az energia és éghajlatváltozás területére vonatkozó intézkedéseket, valamint az olyan intézkedéseket, amelyek a tagállamok gazdasági fejlődését és növekedését akadályozó egyéb tényezők kezelésére szolgálnak.
- ii. A strukturális reformoknak a makroszintű költségvetési korlátokkal összeférő ambiciózus végrehajtásának biztosítása.

A felügyelet végrehajtására az EUMSZ. 121. és 148. cikkével összhangban, valamint az Európa 2020 stratégia integrált iránymutatásai alapján kerül sor. A tagállamok nemzeti reformprogramjai alapján a Bizottság minden ország esetében értékeli azt, hogy az adott ország miként kezeli az általa beazonosított szűk keresztmetszeteket, valamint, hogy milyen előrehaladást tett az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései terén.

Abban az esetben, ha az előrehaladás nem megfelelő, vagy a szakpolitikák nincsenek kellő összhangban az integrált iránymutatásokkal (azaz az integrált gazdaság- és

---

² A célok az alábbi oldalon tekinthetők meg:
<http://register.consilium.europa.eu/pdf/hu/10/st00/st00013.hu10.pdf>

foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokkal), országspecifikus, vagy euroövezeti ajánlás kibocsátására kerül sor.

Olyan esetekben, ahol a gazdaságpolitikák nincsenek összhangban az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal, vagy veszélyeztethetik a gazdasági és monetáris unió megfelelő működését, a Bizottság az érintett tagállamo(ka)t közvetlen **figyelmeztetésben** részesíti.

A Bizottság az említett országspecifikus nyomon követés alapján átfogóan értékeli az öt kiemelt uniós cél elérése felé tett előrehaladást, összehasonlítja a teljesítményt a fő (nemzetközi) kereskedelmi partnerekével, és nem megfelelő előrehaladás esetén megvizsgálja a mögöttes okokat. E vizsgálat során a Bizottság értékeli azt is, hogy miként halad előre az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezéseinek a végrehajtása mind uniós, mind tagállami szinten, mivel azok támogatják és kiegészítik az említett célok elérése érdekében tett törekvéseket.

A Bizottság minden évben jelentést tesz az Európai Tanács tavaszi ülésén, és konkrét iránymutatásokra tesz javaslatot a kapcsolódó reformintézkedések végrehajtásának előmozdítása érdekében. Ezek az iránymutatások beépülnek az országspecifikus ajánlások azon csomagjába, amelyre vonatkozóan a Bizottság július elején tesz javaslatot.

2. Nemzeti költségvetési keretek

A rugalmas és hatékony nemzeti költségvetési kereteknek alapvető szerepük van a költségvetési konszolidáció és a fenntartható államháztartás erősítésében. Miközben tiszteletben kell tartani a tagállamok egyedi szükségleteit és preferenciáit, számos feltételnek teljesülnie kell a minimális színvonal és az uniós szabályok kiegészítésének biztosításához³:

- (1) Először, a **minőségi előírások** valamennyi tagállamban való biztosítása érdekében lényeges a következetes megközelítés a számvitelt illetően (az uniós szintű költségvetési felügyelethez ESA95 szerinti számvitelre van szükség); a tagállami statisztikai hivataloknak elegendő kapacitással kell rendelkezniük az EU adatszolgáltatási és jelentéstételi követelményeinek való megfelelés biztosításához; és az előrejelző rendszereknek lehetővé kell tenniük megbízható és tárgyilagos növekedési és költségvetési előrejelzések nyújtását. Ideális esetben a bizottsági előrejelzéseket kellene referenciaként használni.

A Bizottság javasolja a nemzeti pénzforgalmi adatok és az ESA95 szerinti adatok kapcsolatának egyértelmű meghatározását, havonta szolgáltatott pénzforgalmi szempontú adatokkal és azok negyedéves ESA95 szerinti átszámításával. Az előrejelzési módszertanokat és a költségvetési célú makrogazdasági feltételezéseket megfelelő audit alá kell vetni.

- (2) Másodszor, a tagállamoknak **nemzeti költségvetési szabályokkal** kell rendelkezniük, biztosítva, hogy a nemzeti költségvetési keretek tükrözzék a Szerződés előírásait. A nemzeti költségvetési szabályok előírásainak biztosítaniuk kell a Szerződés hiányra és adósságra vonatkozó referenciaértékeinek betartását, és összhangban kell lenniük a középtávú költségvetési célkitűzésekkel. A költségvetési szabályokat és a hiteles érvényesítési mechanizmusokat nemzeti jogszabályokba kell foglalni.

---

³ Lásd még az ECOFIN Tanács 2010. május 18-i következtetéseit a költségvetési keretekről.

- (3) Harmadszor, a nemzeti költségvetési keretek reformjának elő kell mozdítania a **többéves költségvetési tervezésre** való átállást. Az éves költségvetési célkitűzéseket többéves kereteknek kell alátámasztaniuk, amelyek tartalmazzák az előre jelzett bevételek és kiadások lebontását és annak megjelölését, hogy a tervek szerint hol kerül sor a célkitűzés elérését szolgáló kiigazításra.
- (4) Végül a nemzeti kereteknek **átfogóaknak** kell lenniük, és ki kell terjedniük az államháztartás teljes rendszerére. Ez különösen fontos a decentralizált gazdaságok esetében. Egyértelműen meg kell határozni a költségvetési felelősség kormányzati szintek közötti megosztását, valamint megfelelő nyomkövetési és érvényesítési előírásokat kell megállapítani.

A Bizottság **szeptemberben terjeszti elő azokat a hivatalos javaslatokat, amelyekben meghatározza a nemzeti költségvetési keretek kialakításának minimumkövetelményeit** és a megfelelés ellenőrzését lehetővé tevő eljárási (jelentéstételi) követelményeket. Ez az EUMSz. 126. cikkének (14) bekezdésén alapuló új rendelet formáját fogja ölteni, és célja, hogy előmozdítsa a Szerződés túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló 12. számú jegyzőkönyvének alkalmazását. A kötelezettségek betartásának elmulasztása esetén jogsértési eljárás kezdeményezhető.

3. FOKOZOTTABB ÖSSZPONTOSÍTÁS AZ ÁLLAMADÓSSÁGRA ÉS A KÖLTSÉGVETÉSI FENNTARTHATÓSÁGRA A STABILITÁSI ÉS NÖVEKEDÉSI PAKTUM KERETÉBEN

Az óvatos politikák folytatására való ösztönzés fokozása érdekében a Stabilitási és Növekedési Paktumnak nagyobb figyelmet kell fordítania az adósság és a hiány kölcsönhatására.

A Stabilitási és Növekedési Paktum **prevenációs ága** tekintetében a Bizottság azt javasolja, hogy a magas adósságszinttel rendelkező vagy az adósság jövőbeni alakulását illetően egyértelmű kockázat jeleit mutató tagállamokat kötelezzék arra, hogy gyorsabb ütemben közelítsenek egy olyan államháztartási egyenleg felé, amely biztonsági tartalékot tartalmaz a GDP 3 %-ában meghatározott hiánycsüszöb tekintetében, és gyors előrehaladást biztosít a fenntarthatóság, azaz az úgynevezett középtávú költségvetési célkitűzés felé.

A **korrekciós ág** tekintetében a Bizottság azt javasolja, hogy a túlzotthiány-eljárás adósságra vonatkozó kritériumának eredményes végrehajtása **világos és egyszerű**, az adósságcsökkentés kielégítő ütemét meghatározó **számszerű referenciaértéken keresztül** történjen: a GDP 60 %-ánál magasabb adóssághányaddal rendelkező tagállamokkal szemben meg lehet indítani a túlzotthiány-eljárást, ha az adósság csökkentése egy adott előző időszakban nem éri el ezt a referenciaértéket (a GDP 60 %-ában rögzített küszöb és az adósságszint közötti eltérés egy adott hányadát). Hasonlóképpen a hiánynak a GDP 3 %-a alá történő csökkentése lehet, hogy nem elegendő a túlzotthiány-eljárás megszüntetéséhez, amennyiben az adósságot nem állították olyan csökkenő pályára, amely fenntartható. A pontos paramétereket a Stabilitási és Növekedési Paktum magatartási kódexe határozná meg.

Az államadósság alakulása a hiányhoz képest nagyobb mértékben ki van téve a kormányok közvetlen irányításán kívül eső tényezőknek (különösen az inflációnak, a kamatlábaknak és a ciklikus növekedés alakulásának), így meg kell vizsgálni, hogy az valóban indokolja-e a túlzotthiány-eljárás elindítását az adott országgal szemben. Paraméterek egész sorát figyelembe vevő átfogó értékelést kell végezni. Ezek a paraméterek kitérnek arra, hogy az adósságarány milyen mértékben marad közel a GDP 60 %-ában rögzített referenciaértékhez,

az adósság átmenetinek és/vagy kivételesnek tekinthető-e, valamint olyan az alábbiakban példaként felsorolt további fontos tényezőt foglalnak magukban, amelyek az adósság jövőbeni növekedésének és a finanszírozás nehézségeinek kockázatára utalnak:

- az adósság lejáratideje és devizaneme,
- a társaságoknak, pénzügyi intézményeknek és a háztartásoknak nyújtott garanciák,
- felhalmozott tartalékok és egyéb kormányzati eszközök,
- főként a népesség elöregedésével kapcsolatos rejtett kötelezettségek,
- a magánadósság szintje és alakulása, amennyiben az rejtett kötelezettséget jelenthet a kormány számára,
- az adósság alakulása mögötti tényezők (elsődleges egyenleg, infláció, növekedés, kamatlábak, egyszeri intézkedések), és
- az adósságállomány kiigazításához kapcsolódó műveletek.

Az ajánlások be nem tartása esetén szankciókat kell alkalmazni.

Az említett elvek működőképessé tétele érdekében a Bizottság szeptemberben a **Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós (1466/97/EK rendelet) és korrekciós (1467/97/EK rendelet) ágának módosítására** is javaslatot tesz.

4. A GAZDASÁGI FELÜGYELET EREDMÉNYES ÉRVÉNYESÍTÉSE MEGFELELŐ SZANKCIÓKON ÉS ÖSZTÖNZŐKÖN KERESZTÜL

A Szerződésben és a Stabilitási és Növekedési Paktumban foglalt közös szabályok és koordinációs eljárások nem akadályozták meg azt, hogy számos tagállam a meglévő kerettel dacolva hajtson végre költségvetési szakpolitikákat. Egyértelműen szükség van arra, hogy megerősödjön a pénzügyi felügyelet uniós keretének hitelessége, méghozzá a szankciók sokkal inkább szabályokon alapuló alkalmazása révén. Jövőbeni eredményességük növelése érdekében számos szankciót és ösztönzőt inkább megelőző jelleggel kell alkalmazni, és azokat korábbi szakaszban kell életbe léptetni. A pénzügyi szankciók elrettentő hatásának valós ösztönzést kell jelentenie a szabályok betartására nézve.

Az EUMSZ. 126. cikkének (11) bekezdése számos szankciót előrevetít azon tagállamok esetében, amelyek nem tesznek eleget az uniós iránymutatásoknak. Ide tartozik a további adatok nyilvánosságra hozatalának követelménye, az Európai Beruházási Bank felkérése arra, hogy vizsgálja felül hitelezési politikáját az érintett tagállam vonatkozásában, megfelelő mértékű, nem kamatozó letét elhelyezésének követelménye mindaddig, amíg megtörténik a túlzott hiány kiigazítása, valamint a megfelelő mértékű pénzbírságok kiszabásának lehetősége.

A lehetséges pénzügyi ösztönzők működésének és alkalmazási körének kidolgozása során az eredményességre és a tagállamok közötti egyenlő bánásmódra szükséges és fontos törekedni. Az arányosság biztosítása érdekében az uniós költségvetéshez kapcsolódó pénzügyi szankciók meghatározhatók az adott tagállam GNI-jének vagy GDP-jének százalékaként, valamennyi tagállam esetében azonos felső korlát alkalmazása mellett. Ez a felső korlát biztosítja azt,

hogy a tagállamok de facto szankcióknak vethetők alá. Továbbá a felfüggesztés és/vagy megszüntetés által érintett kötelezettségvállalások és kifizetések összegei e felső korlátig, arányosan kerülnének rögzítésre a támogatható pénzeszközökre vonatkozóan.

Az új szankcionálási eszköztár így különböző típusú szankciókat és ösztönzőket tartalmazna, amelyek aktiválása annak függvényében történik, hogy milyen körülmények állnak fenn, és mennyire súlyos a kialakult helyzet. A meglévő érvényesítési mechanizmusok javasolt fejlesztései szükségessé teszik a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós és korrekciós ágának (a 1466/97/EK és a 1467/97/EK rendeletnek) a módosítását, az uniós kiadási programokat alátámasztó különböző jogi aktusokon alapuló megfelelő mechanizmus által is.

A **prevenciós ágra** vonatkozóan (azaz amennyiben kedvező gazdasági időszakban a tagállam nem tesz megfelelő előrehaladást a középtávú költségvetési célkitűzés elérése felé), az ösztönzők/szankciók két csoportjának javaslatára kerül sor.

Először, az euroövezeti tagállamok esetében az ösztönzőt **kamatozó letét elhelyezése** alkotja, amelyet átmenetileg azon tagállam számára írnak elő, amely előrehaladása nem elégséges a költségvetési konszolidáció terén. Egy lehetőség lenne egy egyszerű kiadási szabály meghatározása, amely összhangban van az országspecifikus középtávú célkitűzés irányába való kiigazítással. Az elfogadott kiadási pályától történő jelentős eltérés a költségvetéspolitikai elővigyázatlan kialakításának minősülne, és a Bizottság által kibocsátott figyelmeztetéshez vezetne az EUMSZ. 121. cikkének (4) bekezdése rendelkezéseivel összhangban. Ismétlődő jogsértések esetén a Tanács kamatozó letét elhelyezését írná elő a jogsértés korrekciójáig. A letét feloldására az azt szükségessé tevő helyzet megszűnésekor kerülne sor.

Másodszor, (még mindig a prevenciós ág keretében) a Bizottság javaslatot fog tenni előzetes feltételeesség létrehozására, amely a kohéziós politikából nyújtott támogatás kifizetését összekapcsolja a kohéziós politika működéséhez közvetlenül kapcsolódó **strukturális és intézményi reformokkal** az eredményesség és a hatékonyság javítása érdekében.

A **korrekciós ágra** vonatkozóan (azaz abban az esetben, ha a tagállam ellen túlzotthiány-eljárás van folyamatban) a Bizottság a pénzügyi szankciók és ösztönzők új rendszerének létrehozását javasolja, amely kiegészíti a letét és pénzbírságok alkalmazását. Így az uniós költségvetés a Stabilitási és Növekedési Paktum szerinti alapvető makrogazdasági feltételek betartását elősegítő kiegészítő eszközzé válna. A szankciók nem érinthetik az uniós pénzeszközök végső kedvezményezettjeit, ehelyett a tagállamok felé teljesített kifizetésekre, vagy olyan kifizetésekre kell vonatkozniuk, amelyeknél a tagállamok a közvetítő szerepét látják el. A Bizottság az alábbi kritériumokat fogja javasolni annak meghatározásához, hogy mely európai uniós kiadási kategóriák és programok vehetők figyelembe:

- az érintett pénzeszközök hatékonysága a szilárd költségvetési szakpolitikákon múlik,
- egyértelműen annak a tagállamnak tulajdoníthatók, amely nem teljesíti a Stabilitási és Növekedési Paktum feltételeit vagy egyéb kikötéseket,
- programozásuk és végrehajtásuk megosztott irányítás mellett történik, azaz a tagállamoké a fő felelősség, vagy a tagállamok felé teljesített uniós visszatérítésekről van szó,
- mértékük kellően nagy ahhoz, hogy hiteles szankciókat vagy ösztönzőket lehessen létrehozni,

- (lehetséges) hatással vannak az állami kiadások minőségére és a strukturális kiigazításra.

Ezek a kritériumok a kohéziós politikához, a közös agrárpolitikához (EMGA és EMVA), valamint a halászati alaphoz (EHA) kapcsolódó legtöbb kiadás esetében teljesülnek. A KAP és az EHA esetében kizárandó minden olyan helyzet, amikor az uniós kiadás csökkentése a mezőgazdasági termelők és a halászok jövedelmének csökkenését idézné elő. Ezért a kifizetésekre vonatkozó feltételeesség kizárólag a nemzeti költségvetések számára nyújtott uniós visszatérítéseket veheti célba: a tagállamoknak fenn kell tartaniuk a mezőgazdasági üzemek támogatását, azonban e költségeknek az uniós költségvetésből történő visszatérítése (részlegesen) felfüggeszthető.

A kötelezettségek be nem tartása esetén így ösztönzőket lehet létrehozni azáltal, hogy az uniós költségvetés jelenlegi vagy jövőbeni pénzügyi előirányzatainak egy részét felfüggesztik vagy megszüntetik. A megszüntetett előirányzatokhoz tartozó forrásoknak az uniós költségvetésben kell maradniuk.

A 126. cikk (11) bekezdése által előírt rendelkezések kiegészítéseként két típusú pénzügyi szankciót lehetne előírni a túlzott hiány-eljárás korai szakaszában.

- 1. lépés – a túlzott hiány fennállásának megállapítása (az EUMSZ. 126. cikkének (6) bekezdése) a többéves programokhoz kapcsolódó kötelezettségvállalások felfüggesztését eredményezné. Ennek a felfüggesztésnek nem lenne azonnali hatása a kifizetésekre vonatkozóan, és így hagyna időt eredményes korrekciós intézkedések végrehajtására. A tagállamok felszólítást kaphatnak arra, hogy pénzeszközöket csoportosítsanak át az államháztartás minőségének javítása érdekében. Hasonlóképpen, a KAP-ból (EMGA) teljesített visszatérítések esetében bejelenthetik a kifizetések adott határidőre történő megszüntetésére vonatkozó határozatot. A későbbi költségvetésbe való átvitelre azt követően kerülhetne sor, hogy a tagállam teljesíti a tanácsi ajánlásokat.

- 2. lépés – a túlzott hiány megszüntetésére irányuló eredeti ajánlások be nem tartása (az EUMSZ. 126. cikkének (8) bekezdése) az n-dik évre vonatkozó kötelezettségvállalások megszüntetését eredményezné. Hasonlóképpen, a KAP-ból (EMGA) nyújtott visszatérítések is megszüntetésre kerülnének az n-dik évre vonatkozóan. Ez a kifizetések végleges elvesztéséhez vezetne az érintett tagállam esetében.

További ösztönzőket lehetne létrehozni a társfinanszírozási ráta módosítása, vagy a szilárd költségvetési szakpolitikákat jutalmazó, **teljesítményhez kötött uniós tartalék** bevezetése révén. Egy ilyen tartalékhoz a pénzeszközöket a 2. lépés szerint megszüntetett kötelezettségvállalások biztosíthatják.

Az uniós költségvetés finanszírozási oldala is hozzájárul a kötelezettségek fokozott teljesítéséhez. A jelenlegi, saját források rendszere előírja, hogy a túlzott hiány-eljárással összefüggésben a tagállamok által fizetett pénzbírságok automatikusan csökkentik azon részt vevő tagállamoknak a költségvetéshez nyújtott hozzájárulását, amelyek nem rendelkeznek túlzott költségvetési hiánnyal (a jogosult tagállamok teljes GNI-je szerinti részesedésük szerint). Az említett rendszer gondoskodik arról, hogy a pénzbírsággal sújtott tagállamnak a költségvetéshez nyújtott hozzájárulása ténylegesen emelkedjen, míg az összes többi tagállam hozzájárulása csökkenjen. A Bizottság azt is fel fogja fogja mérni, hogy az uniós költségvetés bevételi oldala kellően felhasználható-e arra, hogy a megfelelést ösztönözze.

A szükséges módosítások be fognak épülni a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó 2011. évi bizottsági javaslatokba. Addig is a Bizottság szeptember végéig az EUMSZ. 136.

cikkén alapuló rendeletre tesz javaslatot, amely létrehozza a hasonló hatással rendelkező új szankcionálási eszköztárat az euroövezeti tagállamokra vonatkozóan. A Bizottság megvizsgálja, milyen módon lehetne e szankciókat és ösztönzőket mihamarabb kiterjeszteni az összes tagállamra.

5. AZ EURÓPAI SZEMESZTER KERETÉBEN MEGVALÓSULÓ KOORDINÁCIÓS CIKLUS

Az európai szemeszter létrehozása lehetővé teszi a gazdaságpolitikai koordináció különböző ágainak egyesítését, és biztosítja a gazdaságpolitikák jobb és előzetes koordinációját.

A gazdaságpolitikák előzetes koordinációja. A javaslat célkitűzésének lényege, hogy egyértelmű előzetes gazdaságpolitikai koordinációt hozzon létre az EU-n és az euroövezeten belül. Az európai szemeszter keretén belül a tagállami gazdaságpolitikai tervek komplementaritását uniós szinten szakpolitikai iránymutatások biztosítják majd, mielőtt még a tagállam meghozná a következő év költségvetésére vonatkozó végleges döntéseket. Az euroövezeti tagállamok esetében el kell végezni a költségvetési irányvonal horizontális értékelését a nemzeti stabilitási programok és a bizottsági előrejelzések alapján. Ha az euroövezetben komoly gazdasági nehézségek merülnek fel, és az egyes tagállamok által hozott nagy horderejű költségvetés-politikai intézkedések hatása valószínűsíthetően továbbterjed, különös figyelmet kell fordítani az összesített irányvonalra. A következő évi költségvetési tervek nyilvánvaló elégtelensége esetén ajánlani lehetne a tervek módosítását.

Egységesebb felügyelet. Az Európa 2020 stratégiával összhangban az európai szemeszter a gazdasági felügyelet valamennyi elemére kitér majd, beleértve a költségvetési fegyelmet biztosító szakpolitikákat, a makrogazdasági stabilitást és a növekedés előmozdítását. Jogi elkülönültségük fenntartása mellett össze kell hangolni például a Stabilitási és Növekedési Paktum és az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások keretein belül meglévő eljárások ütemezését. A tagállamok a stabilitási és konvergenciaprogramokat és a nemzeti reformprogramokat egyszerre fogják benyújtani, és azokat a Bizottság egyidejűleg fogja értékelni.

A stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmát az európai szemeszterhez kell igazítani. Egyértelműen nem az a cél, hogy a tagállamok részletes költségvetéseket nyújtsanak be EU-s jóváhagyásra, mielőtt azokat a nemzeti parlamentek elé terjesztenék. Azonban ezeknek a programoknak tartalmazniuk kell azokat az információkat, amelyek a költségvetési politikáról szóló előzetes érdemi tárgyalásokhoz szükségesek. A minimumkövetelmények közé tartoznak az alábbiak:

- aktualizált részletes makrogazdasági forgatókönyv,
- a t+1 évre vonatkozó tervek konkrét megjelölése,
- a tervezett szakpolitikák leírása,
- a főbb államháztartási változókra vonatkozó középtávú előrejelzések,
- a költségvetés t-1 évi alakulásának értékelése,
- a folyó évre vonatkozó költségvetési tervek aktualizálása.

Az európai szemeszter. A ciklus januárban indul a Bizottság által végzett éves növekedési vizsgálattal, amely teljes egészében áttekinti az EU és az euroövezet előtt álló fő gazdasági kihívásokat. Február végére az Európai Tanács stratégiai iránymutatással szolgál a szakpolitikákra vonatkozóan, amelyet a tagállamok figyelembe vesznek az áprilisban benyújtandó stabilitási és konvergenciaprogramokban és nemzeti reformprogramokban. Ahogy az az 1. pontban szerepel, a Tanács július elején országspecifikus szakpolitikai iránymutatást bocsát ki. Az év második felében a tagállamok véglegesítik a nemzeti költségvetéseket. A következő évi éves növekedési vizsgálatában a Bizottság értékeli, hogy a tagállamok mennyire vették figyelembe az uniós iránymutatást.

Szakpolitikai iránymutatás az európai szemeszter keretében. Az ajánlások tárgyilagosak és konkrétak lesznek. A költségvetési politika területén komoly hangsúlyt kap a t+1 év, és a felügyelet egyértelműen jelezni fogja, hogy a tervezett célok és az azokat alátámasztó szakpolitikák megfelelőek-e. A növekedés előmozdítására és a makroszintű pénzügyi kockázatok kezelésére irányuló szakpolitikák esetében az ajánlások korlátozott számú alapvető reformra fognak összpontosítani, és azok végrehajtására határidőket szabnak majd meg.

Az Európai Parlament fokozottabb bevonása. A Bizottság az éves növekedési vizsgálatot minden év januárjában az Európai Parlament elé terjeszti.

A nemzeti parlamentek. Az EU e megerősített gazdasági irányítása számára hasznosnak bizonyulna, ha a nemzeti parlamentek számára korai és jelentős mértékű részvételt biztosítanának az európai szemeszter eljárásához kapcsolódóan, valamint ha fokozottabb párbeszéd alakulna ki az Európai Parlamenttel.

Korai végrehajtás. A Bizottság arra tesz javaslatot, hogy az európai szemeszter végrehajtása 2011 szeptemberétől induljon. A Bizottság a stabilitási és konvergenciaprogramok meglévő magatartási kódexének⁴ módosításait, amelyek tartalmazzák többek között a stabilitási és konvergenciaprogramok új benyújtási határidejét is, jóváhagyás céljából elő fogja terjeszteni az ECOFIN Tanácsnak. Úgy tűnik, nincs szükség azonnali jogszabályi változásra.

Áttérés az európai szemeszterre. A Bizottság júliusban nyújt iránymutatást a jövőbeni nemzeti reformprogramok tartalmára vonatkozóan. A Bizottság 2010. őszén javaslatot fog tenni a tagállamokkal folytatandó kétoldalú megbeszélésre az alábbiak megvitatása céljából:

- A növekedési kilátásokra és az átfogó költségvetési irányvonalakra is kitérő középtávú nemzeti makrogazdasági forgatókönyv, amely keretet biztosít a 2015-ig terjedő időszakra vonatkozó szakpolitikai programok számára.
- Az Európa 2020 stratégia öt elfogadott céljával összhangban lévő tagállami célok megerősítése. A tagállamoknak minden célra vonatkozóan fel kell tüntetniük a tagállami célok eléréséhez folytatni kívánt szakpolitikákat, valamint a célok eléréséhez szükséges állami beruházásokat.
- Miként lehet megszüntetni azokat a szűk keresztmetszeteket, amelyek megakadályozzák azt, hogy a tagállamok teljesítsék céljaikat, valamint az Európa 2020 stratégia átfogóbb céljait.

---

⁴ A dokumentum teljes címe: „A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának részletes leírása, valamint iránymutatások a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmára és formájára vonatkozóan”.

6. KÖVETKEZTETÉSEK ÉS A KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

A Bizottság szeptember végéig előterjeszti az e közleményben szereplő szükséges hivatalos javaslatokat (a részleteket a melléklet tartalmazza).

Időközben a Bizottság felkéri a július 13-án üléselő ECOFIN Tanácsot arra, hogy erősítse meg az európai szemeszter keretében megvalósuló felügyeleti ciklus 2011. januári elindítását, és hagyja jóvá a Stabilitási és Növekedési Paktum szerinti stabilitási és konvergenciaprogramoknak a közlemény mellékletében foglalt átdolgozott magatartási kódexét.

1. melléklet: Ütemterv

<i>Téma</i>	<i>Tevékenység</i>	<i>Teljesítés várható időpontja</i>
Átfogóbb makrogazdasági felügyelet	Jogsabályjavaslat a 121. cikk (6) bekezdése és a 136. cikk alapján a túlzott egyensúlyhiány kezelésére szolgáló keret létrehozásáról	Szeptember vége
A strukturális reformok tematikus felügyelete	Problémaspecifikus ajánlások a reformintézkedések végrehajtásának előmozdítása érdekében	Az Európa 2020 stratégia szerinti éves politikai ciklussal indul: első jelentés az Európai Tanács 2011-es tavaszi ülésére
Költségvetési felügyelet: nemzeti költségvetési keretek	Rendeletjavaslat a 126. cikk (14) bekezdése alapján, amely meghatározza a nemzeti költségvetési keretek kialakításának minimumkövetelményeit és a megfelelés ellenőrzését lehetővé tevő jelentéstételi követelményeket.	Szeptember vége
Költségvetési felügyelet: fokozottabb összpontosítás az államadósságra és a fenntarthatóságra a Stabilitási és Növekedési Paktum keretében	Javaslatok a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenció (1466/97/EK rendelet) és korrekció (1467/97/EK rendelet) ágának módosítására. A magatartási kódex átdolgozása (kiadási szabály a középtávú célkitűzés irányába való kiigazítás végrehajtására; az adósságsökkentés minimális ütemét meghatározó számszerű referenciaérték)	Szeptember vége
A gazdasági felügyelet érvényesítése (szankciók/ösztönzők): kamatozó letét átmeneti elhelyezése euroövezeti tagállam esetében	Rendeletjavaslat a 121. cikk (6) bekezdése és a 136. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján	Szeptember vége
A gazdasági felügyelet érvényesítése (szankciók/ösztönzők): az uniós költségvetés kiegészítő eszközként történő használata	Konkrét rendelkezések bevezetése az egyes uniós kiadási programokat alátámasztó jogi aktusokba Rendeletjavaslat a 136. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján euroövezeti tagállamokra vonatkozóan, amely hasonló hatással rendelkező szankciókat vezet be	A következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó 2011. évi bizottsági javaslatok része Szeptember vége
Európai szemeszter létrehozása	A Stabilitási és Növekedési Paktum magatartási kódexének átdolgozása (stabilitási és konvergenciaprogramok)	Az európai szemeszter szerinti felügyeleti ciklus elindítása 2011. januártól

1. MELLÉKLET

A STABILITÁSI ÉS NÖVEKEDÉSI PAKTUM VÉGREHAJTÁSÁNAK RÉSZLETES LEÍRÁSA

VALAMINT

IRÁNYMUTATÁSOK A STABILITÁSI ÉS KONVERGENCIAPROGRAMOK FORMÁJÁRA ÉS TARTALMÁRA VONATKOZÓAN

TARTALOMJEGYZÉK

<u>I. SZAKASZ</u> - A STABILITÁSI ÉS NÖVEKEDÉSI PAKTUM VÉGREHAJTÁSÁNAK RÉSZLETES LEÍRÁSA	<i>4. oldal</i>
A. A STABILITÁSI ÉS NÖVEKEDÉSI PAKTUM PREVENCIÓS ÁGA	<i>4. oldal</i>
1) A középtávú költségvetési célkitűzés (MTO)	<i>4. oldal</i>
2) A középtávú költségvetési célkitűzésre irányuló kiigazítási pálya és az attól való eltérések	<i>5. oldal</i>
3) A Bizottság szakpolitikai tanácsai és figyelmeztetése	<i>6. oldal</i>
B. A TÚLZOTT HIÁNY ESETÉN KÖVETENDŐ ELJÁRÁS	<i>6. oldal</i>
1) A Bizottság 104. cikk (3) bekezdése szerinti jelentése	<i>6. oldal</i>
2) A túlzott hiány fennállásáról szóló határozat	<i>7. oldal</i>
3) A túlzott hiány kiigazítása	<i>8. oldal</i>
4) A túlzotthiány-eljárás keretében hozott egyes tanácsi határozatok hatályon kívül helyezése azon tagállamok tekintetében, amelyek többpilléres nyugdíjreformot hajtottak végre	<i>9. oldal</i>
<u>II. SZAKASZ</u> – IRÁNYMUTATÁSOK A STABILITÁSI ÉS KONVERGENCIAPROGRAMOK FORMÁJÁRA ÉS TARTALMÁRA VONATKOZÓAN	<i>10. oldal</i>
1) A program és az intézkedések státusza	<i>10. oldal</i>
2) A stabilitási és konvergenciaprogramok tartalma	<i>10. oldal</i>
<u>1. MELLÉKLET</u> – A STABILITÁSI ÉS KONVERGENCIAPROGRAMOK SZERKEZETÉNEK MINTÁJA	<i>14. oldal</i>
<u>2. MELLÉKLET</u> – A STABILITÁSI ÉS KONVERGENCIAPROGRAMOKBAN SZEREPELTETENDŐ TÁBLÁZATOK	<i>15. oldal</i>

BEVEZETÉS

Ez a vélemény aktualizálja a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmáról és formájáról szóló, az Ecofin Tanács által 2001. július 10-én elfogadott véleményét és annak helyébe lép.

A Stabilitási és Növekedési Paktum teljesen 1999. január 1-jén lépett hatályba, és preventív és korrekciós jellegű elemeket egyaránt tartalmazó szabályokon alapuló keretből áll. Eredetileg a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletről, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK tanácsi rendeletről, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktumról szóló, 1997. június 17-i állásfoglalásból állt. A Tanács 2005. március 20-án elfogadta „A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának javításáról” című jelentését. A jelentést 2005. március 22-i ülésén az Európai Tanács következtetéseiben jóváhagyta, és kinyilvánította, hogy az aktualizálja és kiegészíti a Stabilitási és Növekedési Paktumot, amelynek immár szerves részét képezi. 2005. június 27-én a Paktum két további rendelettel egészült ki, amelyek az 1466/97/EK, illetve az 1467/97/EK rendeletet módosították.

A Stabilitási és Növekedési Paktum alapvető fontosságú részét alkotja a gazdasági és monetáris unió makrogazdasági keretének, amely hozzájárul a makrogazdasági stabilitás eléréséhez és az államháztartások fenntarthatóságának biztosításához az Unióban. Egy szabályokon alapuló rendszer a legjobb biztosítéka annak, hogy a kötelezettségvállalásokat betartsák és valamennyi tagállam egyenlő bánásmódban részesüljön. A Paktum két nominális horgonya – a GDP 3%-ának megfelelő referenciaérték a költségvetési hiány esetében, és a GDP 60%-ának megfelelő referenciaérték az államadósság-hányad esetében – valamint a középtávú költségvetési célkitűzések képezik a többoldalú felügyelet központi elemét.

A tagállamok, a Bizottság és a Tanács elkötelezettek amellett, hogy teljesítsék kötelezettségeiket és hatékonyan és kellő időben alkalmazzák a Szerződést és a Stabilitási és Növekedési Paktumot. Emellett, mivel egymás támogatása és az egymásra gyakorolt nyomás hatékonyságának növelése a Stabilitási és Növekedési Paktum szerves részét képezi, a Tanácsnak és a Bizottságnak a Stabilitási és Növekedési Paktum szerinti eljárás valamennyi megfelelő szakaszában indokolnia kell és közzé kell tennie állásfoglalásait és határozatait. A

tagállamoknak figyelembe kell venniük a Tanács útmutatását és ajánlásait, különösen a nemzeti költségvetések elkészítése során, valamint megfelelően be kell vonniuk a nemzeti parlamenteket az eljárások különböző lépéseibe.

Az uniós költségvetési keretért való felelősségvállalás fokozása érdekében a nemzeti költségvetési szabályoknak ki kell egészíteniük a Stabilitási és Növekedési Paktumot. A tagállami és az uniós hatáskörök közötti egyensúly sérelme nélkül ezek végrehajtását európai szinten meg lehetne vitatni a stabilitási és konvergenciaprogramok keretében. Ugyanígy, a nemzeti szintű irányítási szabályoknak ki kell egészíteniük az uniós keretet. A nemzeti intézmények jelentősebb szerepet játszhatnak a költségvetés felügyeletében, a végrehajtás nemzeti közvéleményen keresztül történő elősegítése, valamint az uniós szintű gazdasági és politikai elemzés kiegészítése érdekében. A tagállamok többek között gazdasági kérdésekkel foglalkozó „bölcsek tanácsát” hozhatnának létre, amely a főbb makrogazdasági előrejelzésekre vonatkozóan adna tanácsokat.

A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtására vonatkozó ezen iránymutatás két szakaszból áll. Az első a Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának részletes leírását tartalmazza. A második szakasz a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmára és formájára vonatkozó iránymutatásokról áll.

II. SZAKASZ

IRÁNYMUTATÁSOK A STABILITÁSI ÉS KONVERGENCIAPROGRAMOK FORMÁJÁRA ÉS TARTALMÁRA VONATKOZÓAN

A Stabilitási és Növekedési Paktum megköveteli, hogy a tagállamok stabilitási vagy konvergenciaprogramot nyújtsanak be, valamint annak aktualizált változatait, amelyek alapul szolgálnak a költségvetési egyenleg Tanács általi felügyeletéhez, valamint a gazdaságpolitikák felügyeletéhez és összehangolásához. A Tanács a Bizottság ajánlására és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal való konzultációt követően véleményt fogadhat el a programok aktualizált változatairól, és ha úgy ítéli meg, hogy annak célkitűzéseit és tartalmát erősíteni kell, felkérheti az érintett tagállamot a program kigazdítására.

A tagállamoknak meg kell hozniuk a stabilitási vagy konvergenciaprogramjuk célkitűzéseinek eléréséhez általuk szükségesnek ítélt korrekciós intézkedéseket, ha az e célkitűzésektől való jelentős – tényleges vagy várható – eltérésre utaló adatok állnak rendelkezésükre.

A stabilitási és konvergenciaprogramok benyújtása és értékelése alapvető összetevője a gazdaságpolitikai koordináció és felügyelet európai szemeszterének. Az európai szemeszter keretében a Bizottság és a Tanács még azelőtt értékeli a stabilitási és konvergenciaprogramokat, hogy a következő évre szóló nemzeti költségvetésre vonatkozó kulcsfontosságú döntések megszületnének, így előzetes szakpolitikai tanácsadást nyújt a költségvetési politikát illetően. A stabilitási és konvergenciaprogramok, valamint a nemzeti reformprogramok benyújtására és értékelésére időben összehangolt módon kerül sor.

Az európai szemeszter keretében a szakpolitikai felügyeleti és koordinációs ciklus az év elején kezdődik egy horizontális vizsgálattal, amelynek keretében az Európai Tanács a Bizottságtól származó elemzési adatok alapján meghatározza az EU és az euroövezet előtt álló fő gazdasági kihívásokat és stratégiai iránymutatást ad a szakpolitikákhoz. A tagállamoknak stabilitási vagy konvergenciaprogramjuk elkészítése során teljes mértékben figyelembe kell venniük az Európai Tanács horizontális iránymutatását. Hasonlóképpen, a Bizottságnak és a Tanácsnak is figyelembe kell

vennie az Európai Tanács iránymutatását a programok értékelése során.

A stabilitási és konvergenciaprogramoknak az európai szemeszter keretében megvalósuló többoldalú felügyeleti folyamat során játszott fokozott szerepére tekintettel fontos, hogy e programok információtartalma megfelelő legyen és lehetővé tegye a tagállamok közötti összehasonlítást. Elismerve, hogy a programok elkészítése a nemzeti hatóságok feladata, és a lehetőségek és gyakorlatok országonként eltérően alakulnak, az 1055/2005/EK tanácsi rendelettel módosított 1466/97/EK tanácsi rendelet meghatározza e programok lényegi elemeit. Így a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmazzák a rövid és középtávú költségvetési politika érdemi megvitatásához szükséges információkat, így többek között egy részletes makrogazdasági forgatókönyvet, a főbb államháztartási változókra és ezek főbb összetevőire vonatkozó előrejelzéseket és a tervezett politikák leírását.

A Paktum végrehajtásának első éveiben a stabilitási és konvergenciaprogramokkal szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a programok tartalmára és formájára vonatkozó iránymutatások egyrészt segítik a tagállamokat a saját programjaik elkészítésében, másrészt a Bizottság, a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság és a Tanács számára is megkönnyítik e programok vizsgálatát.

Az alábbi iránymutatásokat a helyes gyakorlatokat tartalmazó kódexnek, illetve a tagállamok által a stabilitási vagy konvergenciaprogramok elkészítése során használandó ellenőrző listának kell tekinteni. A tagállamoknak az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben követniük kell, külön indokolva az azoktól való eltérést.

1) A program és az intézkedések státusza

Minden egyes program feltünteti a program státuszát a nemzeti eljárások kontextusában, vagyis a nemzeti parlament viszonylatában. A program emellett azt is jelzi, hogy az előző programra vonatkozó tanácsi véleményt benyújtották-e a nemzeti parlamentnek.

A programban bemutatott intézkedések végrehajtásának állását (elfogadott vagy tervezett) is meg kell jelölni.

2) A stabilitási és konvergenciaprogramok tartalma

Az országok közötti összehasonlítás megkönnyítése érdekében a tagállamoknak a lehető legnagyobb mértékben követniük kell a programok szerkezetéhez

az 1. mellékletben adott mintát. A programok formájának és tartalmának az alábbiakban foglaltak szerinti szabványosítása lényegesen javítani fogja az egyenlő bánásmódhoz szükséges feltételeket.

A mennyiségi információkat szabványosított táblázatokban kell bemutatni (2. melléklet). A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy a táblázatokban minden információt rendelkezésre bocsássanak. A táblázatok további információkkal egészíthetők ki, amennyiben a tagállamok ezt hasznosnak ítélik.

Az alábbiakban foglalt iránymutatások mellett a programoknak információt kell szolgáltatniuk a költségvetési célkitűzések, valamint az elérésükre szolgáló intézkedések összegegyeztetettségéről a tágabb gazdaságpolitikai iránymutatásokkal, valamint az államháztartás minőségének javítására és a hosszú távú fenntarthatóság elérésére szolgáló intézkedésekről.

Célkitűzések és végrehajtásuk

A tagállamok stabilitási és konvergenciaprogramjukban az államháztartási egyenlegre vonatkozó költségvetési célkitűzést a középtávú költségvetési célkitűzéshez viszonyítva határozzák meg, valamint bemutatják az adóssághányad várható alakulását. A konvergenciaprogramok emellett tartalmazzák a középtávú monetáris politikai célkitűzéseket is, valamint azoknak az árak és átváltási árfolyamok stabilitásával fennálló kapcsolatát.

A tagállamokat felkérjük, hogy a stabilitási vagy konvergenciaprogram új kormány hivatalba lépése utáni első aktualizált változatának elkészítésekor biztosítsák a – stabilitási vagy konvergenciaprogramok előző aktualizálása alapján a Tanács által jóváhagyott – költségvetési célok folytonosságát, valamint, hogy költségvetési stratégiájuk bemutatásával szolgáltassanak arra vonatkozó információkat – a jogalkotási ciklus egészére való kitekintéssel –, hogy milyen úton és milyen eszközökkel kívánják e célokat megvalósítani.

A tagállamok stabilitási vagy konvergenciaprogramjukban a program benyújtásának évére szóló költségvetési tervek aktualizált állását is bemutatják az áprilisi bejelentés alapján. Stabilitási vagy konvergenciaprogramjukban a tagállamok indokolják a t-1 évben benyújtott programban szereplő költségvetési célokhoz képesti módosításokat (különös figyelemmel a kormányzati kiadások alakulására).

Az államháztartási egyenleg pályája és általában a költségvetési stratégia teljesebb megértése érdekében információkkal kell szolgálni a kiadási és bevételi hányadokról és ezek főbb összetevőiről, valamint az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésekről. Az adóssághányad alakulásának teljesebb megértése érdekében – amennyiben lehetséges – információkkal kell szolgálni az SFA-tételek összetevőiről, így a privatizációs bevételekről és egyéb pénzügyi műveletekről.

A költségvetési egyenleget államháztartási alágazatok (központi kormányzat, szövetségi vagy kvázi-szövetségi berendezkedésű tagállamok esetében a tartományi kormányzat, helyi kormányzat és társadalombiztosítás) szerinti bontásban kell megadni.

Feltételezések és adatok

A stabilitási és konvergenciaprogramoknak valószerű és körültekintő makrogazdasági előrejelzéseken kell alapulniuk. A bizottsági előrejelzések jelentősen hozzájárulhatnak a gazdasági és költségvetési politikák koordinálásához. A tagállamok stabilitási vagy konvergenciaprogramjukat saját előrejelzéseikre alapozhatják. A nemzeti és a Bizottság szolgálatainak előrejelzései közötti jelentős különbségekre vonatkozóan azonban részletesebb magyarázattal kell szolgálni. Ez a magyarázat referenciaként szolgál majd az előrejelzések hibáinak utólagos értékelése során.

A programokban be kell mutatni a várt gazdasági fejleményekre és a lényeges közgazdasági változókra vonatkozó főbb feltételezéseket, amelyek a költségvetési tervek megvalósítása szempontjából lényegesek, úgymint a kormányzati beruházási kiadások, a reál-GDP növekedése, a foglalkoztatás és az infláció. A reál-GDP növekedésére vonatkozó feltételezéseket a keresletnek a növekedéshez való várt hozzájárulására vonatkozó adatokkal kell alátámasztani. A kilátásokhoz kapcsolódó esetleges felfelé mutató, illetve lefelé mutató kockázatokat is be kell mutatni.

Emellett a programoknak elegendő információval kell szolgálniuk a GDP alakulásáról ahhoz, hogy lehetővé tegyék a gazdaság ciklikus pozíciójának és a potenciális növekedés forrásainak elemzését. Elemezni kell az ágazati egyenlegek kilátásait, és különösen a nagy külső hiánnyal rendelkező országok esetében a külső egyenleg kilátásait is.

A külső makrogazdasági fejleményeket illetően az euroövezet tagállamainak és különösen az ERM-II-ben részt vevő tagállamoknak a Bizottság tavaszi előrejelzéseiben használt, a főbb Unión kívüli változókra vonatkozó „közös külső feltételezéseket”

kell használniuk, vagy az összehasonlíthatóság érdekében az e változókra vonatkozó közös feltételezéseken alapuló érzékenységi vizsgálatot kell benyújtaniuk, ha a különbségek jelentősek. A feltételezéseket a Bizottság szolgálatainak megfelelő időben kell rendelkezésre bocsátaniuk (a nemzeti szakértőkkel való konzultációt követően) a 2. mellékletben szereplő végleges táblázat alapján, a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság általi megvitatás céljára.

Amennyiben a kamatlábakra és az átváltási árfolyamokra vonatkozó feltételezések nem szerepelnek a programban, úgy azokat a Bizottság szolgálatainak rendelkezésére kell bocsátani a programok szakmai értékelésének lehetővé tétele érdekében.

Az értékelés megkönnyítése érdekében a használt fogalmaknak összhangban kell lenniük az európai szinten, nevezetesen a számlák európai rendszere (ESA) keretében meghatározott szabványokkal. A programoknak biztosítaniuk kell a költségvetési összesített adatokra és gazdasági feltételezésekre vonatkozó szükséges információk formai és tartalmi összhangját a számlák európai rendszerének fogalmaival. Ezek az információk kiegészíthetők az adott ország számára kiemelt jelentőséggel bíró számviteli fogalmak bemutatásával.

Intézkedések, strukturális reformok és hosszú távú fenntarthatóság

A programokban le kell írni a célkitűzések elérése érdekében tett vagy javasolt költségvetési és egyéb gazdaságpolitikai intézkedéseket, valamint a főbb költségvetési intézkedések esetében azoknak az államháztartási egyenlegre gyakorolt mennyiségi hatásainak értékelését. A jelentős egyszeri hatással bíró intézkedéseket kifejezetten meg kell jelölni. A program éve utáni későbbi időszakokra vonatkozóan az információk lehetnek egyre kevésbé részletesek. Így például a programok későbbi évei tekintetében a hatóságok a program céljainak elérése szempontjából mérlegelt lehetséges intézkedések sorát jelölhetik meg, azok becsült hatásával együtt.

Az érdemi megvitatás lehetővé tétele érdekében azonban a programoknak konkrétan meg kell jelölniük a t+1 évre vonatkozó szakpolitikai szándékaikat, többek között az államháztartási egyenleg, a kiadások és a bevételek, valamint ezek főbb összetevői tekintetében előzetes előrejelzéseket és/vagy kitűzött célokat, valamint a költségvetési célok elérését szolgáló szakpolitikák leírását. Amennyiben a program ezeket nem tartalmazza, az érintett tagállamot – az 1466/97/EK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének és 8. cikke (2) bekezdésének

rendelkezéseivel összhangban – fel kell hívni arra, hogy nyújtson be felülvizsgált programot.

A strukturális reformokat külön elemezni kell, amennyiben azok a tervek szerint hozzájárulnak a program célkitűzéseinek eléréséhez. Így tekintettel arra, hogy a „jelentős szerkezeti reformok” a középtávú költségvetési célkitűzést még el nem ért tagállamok számára az arra irányuló kiigazítási pálya meghatározása szempontjából, illetve a középtávú költségvetési célkitűzést már elért tagállamok számára az attól való ideiglenes eltérés engedélyezése szempontjából relevánsak (lásd az I. szakaszt), a programoknak átfogó információkat kell tartalmazniuk az ilyen reformok költségvetési és gazdasági hatásairól. A programoknak így részletes mennyiségi költség-haszon elemzést kell tartalmazniuk a reformok rövid távú költségeiről, amennyiben vannak ilyenek, valamint a reformok hosszú távú előnyeiről költségvetési szempontból. Emellett a programokban elemezni kell a reformoknak idővel a gazdasági növekedésre gyakorolt várható hatását, az alkalmazott módszer magyarázatával együtt.

A programokban ezenkívül információkkal kell szolgálni az államháztartás minőségének javítása érdekében tervezett intézkedésekről, mind a bevételi, mind a kiadási oldalt illetően (például adóreform, értékarányossági kezdeményezések, az adóbeszedés hatékonyságát javító intézkedések és a kiadások ellenőrzése).

A programok emellett tartalmazhatnak információkat a fennálló nemzeti költségvetési szabályok végrehajtásáról (kiadásra vonatkozó szabályok stb.), valamint az államháztartás egyéb intézményi jellemzőiről, így különösen a költségvetési eljárásokról és az államháztartás statisztikai irányításáról.

Végül a programokban vázolni kell az államháztartás fenntarthatóságának biztosítására irányuló stratégiát, különösen a népesség előregedésének gazdasági és költségvetési hatására figyelemmel.

A Gazdaságpolitikai Bizottsághoz tartozó, az idősödéssel foglalkozó munkacsoport felelős a közös költségvetési előrejelzések elkészítéséért az alábbi területeken: a nyugdíjakra fordított állami kiadások; egészségügyi ellátás; tartós ápolás-gondozás; oktatás; munkanélküli juttatások; valamint ahol lehetséges és releváns, az életkorhoz kapcsolódó bevételek, például a nyugdíjjárulékok. Ezek a közös előrejelzések szolgálnak majd alapul a Bizottság és a Tanács számára a Stabilitási és Növekedési Paktum kontextusában a tagállamok államháztartásai fenntarthatóságának értékelése során. Ezeket szerepeltetni kell a programokban.

A programoknak továbbá tartalmazniuk kell az összes olyan további – mind minőségi, mind mennyiségi jellegű – információt, amely ahhoz szükséges, hogy a Bizottság és a Tanács a jelenlegi szakpolitikák alapján értékelni tudja a tagállamok államháztartásának fenntarthatóságát. Ennek érdekében a programokban szereplő információk körében az olyan új releváns információkra kell helyezni a hangsúlyt, amelyeket a Gazdaságpolitikai Bizottság legutóbbi közös előrejelzései még nem tükröznek teljes mértékben. Így például a tagállamok információkkal szolgálhatnak a legújabb demográfiai tendenciákról, valamint a nyugdíj- és az egészségügyi rendszert érintő főbb szakpolitikai változásokról. A programokban világosan meg kell különböztetni a már elfogadott és a tervezett intézkedéseket.

A hosszú távú előrejelzéseket övező bizonytalanságra tekintettel a Bizottság és a Tanács értékelésének stressztesztet kell tartalmaznia, amely képet nyújt a kedvezőtlen demográfiai, gazdasági vagy költségvetési fejlemények esetén az államháztartás fenntarthatóságához kapcsolódó kockázatokról.

A fent említett követelmények mellett a tagállamok nemzeti számításokon alapuló, eltérő előrejelzéseket is bemutathatnak. Ebben az esetben a tagállamoknak részletesen be kell mutatniuk az ezen előrejelzések alapjául szolgáló feltételezéseket, az alkalmazott módszertant, a feltételezések teljesítése érdekében végrehajtott vagy tervezett szakpolitikákat, valamint a nemzeti előrejelzések és a Gazdaságpolitikai Bizottsághoz tartozó, az idősődéssel foglalkozó munkacsoport által készített közös előrejelzések közötti eltéréseket.

Ezek a nemzeti előrejelzések és a hozzájuk kapcsolódó feltételezések, valószínűségüket is ideértve, szintén alapul szolgálnak majd a Bizottság és a Tanács számára a Stabilitási és Növekedési Paktum kontextusában a tagállamok államháztartásai fenntarthatóságának értékelése során.

Érzékenységi vizsgálat

Az előrejelzési tévedések elkerülhetetlenségére tekintettel a stabilitási és konvergenciaprogramok átfogó érzékenységi vizsgálatokat és/vagy alternatív forgatókönyveket tartalmaznak annak érdekében, hogy a Bizottság és a Tanács képes legyen a lehetséges költségvetési eredmények teljes skálájának mérlegelésére.

A programokban elemezni kell, hogy a főbb gazdasági feltételezésekben bekövetkező változások hogyan érintenék a költségvetési egyenleget és az adósságállományt, valamint meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló feltételezéseket, hogy a bevételek és

kiadások az előrejelzések szerint hogyan reagálnak a gazdasági változók változásaira. Ennek keretében meg adni a kamatlábakra vonatkozó különböző feltételezések hatását, és a részt nem vevő tagállamok esetében az átváltási árfolyamokra vonatkozó különböző feltételezések hatását a költségvetési egyenlegre és az adósságállományra. A közös külső feltételezéseket nem alkalmazó országoknak törekedniük kell arra, hogy a főbb Unió kívüli változókra vonatkozóan is készítsenek érzékenységi vizsgálatot, ha a különbségek jelentősek.

„Jelentős strukturális reformok” esetében (lásd az I. szakaszt) a programokban azt is elemezni kell, hogy a feltételezések változásai milyen hatást gyakorolnának a költségvetésre és a lehetséges növekedésre.

Lefedett időszak

Az államháztartási többlet/hiány arány alakulására, a kiadások és bevételek arányára, valamint ezek főbb összetevőire, az adóssághányadra és a főbb gazdasági feltételezésekre vonatkozó információkat éves alapon kell megadni, és ezeknek a folyó éven és az előző éven kívül ki kell terjedniük legalább a következő három évre (3. cikk (3) bekezdés és 7. cikk (3) bekezdés), a tagállamok azonban hosszabb időszakot is megadhatnak, amennyiben kívánják.

Az idősödés költségvetési hatásaira vonatkozó hosszú távú előrejelzéseknek a Gazdaságpolitikai Bizottság előrejelzéseivel azonos időszakokra kell kiterjedniük.

A programok aktualizálása

A gazdaságpolitikák megfelelő előzetes koordinációjának és felügyeletének biztosítása érdekében a stabilitási és konvergenciaprogramok aktualizált változatait minden évben április első 15 napjában kell benyújtani.⁵⁶⁷ A teljes folyamatnak a programokra vonatkozó tanácsi vélemények

⁵ Az Egyesült Királyság esetében, amely eltérő költségvetési évet alkalmaz, a benyújtásnak az őszi előzetes költségvetési jelentés benyújtásához a lehető legközelebb kell esnie.

⁶ Ausztria és Portugália jelenleg nem tud eleget tenni ennek az ütemezésnek, stabilitási programjukat azonban legkésőbb december 15-ig benyújtják.

⁷ Írország esetében úgy tekintik, hogy Írország eleget tesz ennek a kötelezettségnek, ha aktualizált stabilitási programját az éves költségvetési napon benyújtja, amely hagyományosan december első szerdájára esik.

elfogadásával általában minden évben július vége előtt le kell zárulnia.

A stabilitási és konvergenciaprogramok éves aktualizált változataiban be kell mutatni, hogyan viszonyulnak a bekövetkezett fejlemények az előző programban vagy aktualizált változatban szereplő költségvetési célokhoz. Adott esetben részletesen ki kell fejteni az e céloktól való eltérések indokait. Lényeges eltérések esetén az aktualizált programban ki kell térni arra, hogy hoznak-e intézkedéseket a helyzet orvoslására, és információkkal kell szolgálni ezen intézkedésekről.

---

2. MELLÉKLET

